

مقایسهٔ تحولی ادراک خود نزد دانشآموزان عادی و تیزهوش*

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی و مقایسهٔ تحولی ابعاد ادراک خود در دانشآموزان عادی و تیزهوش پایه‌های اول و سوم راهنمایی انجام گرفت. دانشآموزان عادی از چهار مدرسهٔ پسرانه منطقهٔ ۶ شهر تهران و دانشآموزان تیزهوش از مدارس راهنمایی علامه حلی تهران تحت پوشش سازمان ملی پژوهش استعدادهای درخشان به صورت تصادفی و به تعداد هر پایه ۱۶ نفر انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها مصاحبهٔ بالینی براساس مدل تحولی ادراک خود دیمون و هارت در دو جنبهٔ خودعینی شامل خود - روان بنه‌های فیزیکی، فعال، اجتماعی و روانشناختی؛ و نیز خود ذهنی شامل مؤلفه‌های تداوم، تمایز و اختیار بود. یافته‌های پژوهش روند کلی تحول در ادراک خود را تأیید می‌کند. یافته‌های پژوهش در مقایسه‌های درون و بین گروهی نشان داد که در سطوح تحول خودعینی بین پایه اول و سوم راهنمایی تیزهوشان، و پایه سوم مدارس عادی با تیزهوشان تفاوت معنی‌داری وجود دارد. این تفاوت معنی‌دار در خودذهنی فقط در بعد تمایز دیده شد و گروه پایه سوم تیزهوشان از پایه اول تیزهوشان در سطح استدلال پیشرفته‌تری قرار داشتند. یافته‌های کیفی و تحلیل محتوا نشان داد که در کیفیت و قالب‌های کلامی و مفهومی گروه‌ها تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای وجود دارد و آزمودنی‌های تیزهوش از مفاهیم انتراعی و پیچیده‌تری استفاده کردند. اما فراوانی ارجاع به خود - روان بنه اجتماعی در آزمودنی‌های

* تدوین این مقاله توسط اینجاتب جهت مجله استعدادهای درخشان برگرفته از پایان نامه آقای رضا غلامعلیزاده است که به راهنمایی خانم دکتر نیک چهره محسنی در تاریخ ۷۹/۱۲/۲۲ در مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه تهران دفاع

شده است. جوادزاده‌ای

عادی نسبت به تیزهوشان بیشتر بود؛ و این امر را شاید بتوان به نوعی تفرّد خواهی نزد تیزهوشان نسبت داد.

کلید واژه‌ها: ادراک خود، خود عینی، خود ذهنی، دانش آموز، تیزهوش

○ ○ ○

مقدمه

در فرایند تحول روانی انسان، کوک از دوره‌های مختلف با جنبه‌های شناختی و عاطفی گذر می‌کند و به ظرفیت‌های جدیدی دست می‌یابد. یکی از محورهای اساسی تحول و تطوّر زندگی آدمی، پدید آبی و تکوین مفهوم خود^۱ و ادراک خود^۲ است. این مفهوم، همواره به عنوان یکی از موضوعات مورد بحث مذاهب، فیلسوفان، جامعه شناسان، روانشناسان، پژوهشگران و نظریه پردازان بوده و اکنون نیز در گستره روانشناسی کانون توجه و فصل مشترک برخورد شاخه‌های گوناگون، مانند روانشناسی اجتماعی، روانشناسی شخصیت و روانشناسی تحولی محسوب می‌گردد.

در چشم انداز تاریخ تمدن بشری نیز، موضوع خود و ابعاد مربوط به آن همیشه به عنوان سؤالی اساسی مطرح بوده و از دوران یونان باستان، سقراط^۳ حکیم با گفته معروف خود را بشناس، زیرا زندگی آزمون نشده ارزش‌ذیستن ندارد (دانیلز^۴، ۱۳۷۷)؛ در مقابل سو福سیطائیان که شناخت واقعیت را ممکن نمی‌دانستند، با روشی معتدل و بیانی استوار و مطمئن، انسانها را به تأمل در نفس خویشتن دعوت می‌کرد تا در درون خود گوهر الهی را کشف کنند، و از نو آن عقل ربانی که جهان را روشن ساخته است، پرتو درخشانی هم در ضمیر خویش مشاهده کنند (طالب زاده، ۱۳۷۸).

همچنین مذاهب و مکاتب مختلف، به ویژه دین اسلام در قرآن کریم نفس را که برابر نهاده خود محسوب می‌شود در وجود گوناگون آن، یعنی مطمئنه، لوامه، ملهمه و امارة مورد اشاره، تبیین و تغییر قرار داد. پیامر اکرم (ص) شناخت «خود» را زمینه معرفت رب می‌داند. (باقری، ۱۳۷۷) در مباحث روانشناسی، چه در روانشناسی فلسفی که کوشش برای کاوش در طبیعت انسان بوده و چه در مکاتب روانشناسی جدید که علم بررسی رفتار فرایندهای روانی می‌باشد، در کنار سایر پرسش‌های اساسی، این سؤال که خود چیست؟ یا چه چیزی سبب تداوم هویت شخصی می‌شود؟ همراه پرسش‌های بی‌شمار دیگر، همواره مدد نظر بوده است (هیلگارد^۵ و باور^۶، ۱۳۷۸).

در روانشناسی معاصر، ویلیام جیمز^۷ را می‌توان نخستین کسی دانست که در چارچوب

روانشناسی علمی، اولین نظریه را در مورد «خود» مطرح نمود. جمیز «خود» را به دو جزء^۸ یا جنبه کلی و اساسی تقسیم می‌کند: من موضوعی^۹ یا «مفهولی» و من عامل^۹ یا «فاعلی». (محسنی، ۱۳۷۵). در همین راستا «خود» را می‌توان نقطه تلاقی فرایندهای درون فردی و برون فردی دانست و به همین سبب این مفهوم چه از دیدگاه نظریه پردازان شناختی که به بررسی فرایندهای ذهنی درون فردی می‌پردازند و چه از دیدگاه نظریه پردازان اجتماعی که بر روی تعاملات بین فردی و عوامل اجتماعی تأکید دارند و چه درین نظریه پردازان شناخت اجتماعی که با درجات متفاوت تأکیدگذاری بر عوامل شناختی درون فردی و اجتماعی، اهمیت هر دو ساخت را می‌پذیرند، مفهوم جذاب و بحث‌انگیز محسوب می‌شود. از دیدگاه برخی محققین «خود» زمینه‌ای در علم روانشناسی است که بیش از هر زمینه دیگری توان و قابلیت توجیه فرایندهای شناختی و اجتماعی را دارد (مونتیو، مارتینو ۱۹۹۱؛ نقل از محسنی ۱۳۷۵).

به هر حال، فراتر از نگرش و تأکید دیدگاهها و افراد مختلف از نظر تأکید بر عوامل اجتماعی یا فردی یا تأکید بر ایستایی یا پویایی آن و یا جنبه تحولی آن (دیمون و هارت، ۱۹۹۱) و یا بررسی متغیرهای مختلف سن و جنس، تلویحات روانشناسی، تفاوتهای فردی، محتوى و ساختار (مارش، ۱۹۸۹)، در زمینه «مفهوم خود» همگی در پی هدف مشترکی هستند و آن اینکه:

«این دانش چگونه شکل می‌گیرد؟ شناخت از «خود» به عنوان فردی یگانه، مدام در زمان و توانا بر اندیشیدن به خود چگونه کسب می‌گردد؟ آیا بازتابی مستقیم از تعامل‌ها و برخوردهای با «دیگری» است و یا حاصل پیشرفت‌های شناختی به طور کلی؟ شناخت کودک و بزرگسال از «خود» چه تفاوتهایی و شbahت‌هایی دارند؟ دانش درباره «خود» یا خویشن‌شناصی چه نقشی در تنظیم رفتار ایقا می‌کند؟» (محسنی، ۱۳۷۵، ص ۱۳).

با این بیان و براساس پرسش‌هایی که مطرح می‌شود، از جمله اینکه انسانها خود را چگونه می‌شناسند و به کدام جنبه از خود توجه بیشتری داشته و از کدام ویژگی خویش رضایت دارند و چه آرزوها و علائقی ذهن آنان را مشغول کرده و می‌خواهند چگونه انسانی باشند، آیا در بستر زمان تغییراتی داشته‌اند؟ و اگر تغییراتی در ابعاد فیزیکی، فعالی، اجتماعی و روانشناسی داشته‌اند، آیا خود را متدام، متمایز، منجسم و یکتا می‌شناسند؟ آیا خود را صاحب اختیار و اراده در «بودن» و «چگونه بودن»، «شدن» و «چگونه شدن» می‌دانند و اگر چنین است، حدود و

سهم عوامل مختلف را چگونه ارزیابی می‌کنند؟ و... اینکه آیا حدود و تأثیر این امور در افراد مختلف جهت رسیدن به خودشناسی و پاسخ به چیستی و کیستی یکسان است و یا متفاوت؟

بیان مسئله

چنانکه گذشت، با چشم اندازی بر مکاتب و نظریات مختلف روانشناسی مانند دیدگاههای اجتماعی، شناختی، شناختی- اجتماعی و تحلیلی، هر یک براساس چارچوب‌های نظری و حوزه تخصصی خویش از ابعاد زوایای گوناگون فرایند پدید آیی و تحول خود را بررسی نموده و تعاریف و تبیین‌های ویژه‌ای را در مورد آن ارایه دادند.

در همین راستا، با استناد به یافته‌های پژوهش‌های انجام شده درباره خصوصیات جسمانی، روانی، ذهنی، عاطفی، اجتماعی و اخلاقی افراد تیز هوش که تصویر متفاوتی از آنان ارائه می‌دهند. مانند: از نظر جسمانی کودکان تیز هوش به طور کلی بلند قدتر، سنگین‌تر، قوی‌تر، پرانرژی‌تر، سالم‌تر بوده و از رشد بیشتری نسبت به سایر کودکان هم سن خود که دارای هوش متوسط هستند، برخوردارند و از لحاظ اجتماعی و عاطفی اغلب شادمان و مورد علاقه دیگران بوده و دارای صداقت شوخ طبعی، خوش‌بینی، هیجان‌پذیری، خودکفایی در امور، احساس مسؤولیت و محبوبیت هستند در مقابل، با وجود اینکه افراد تیز هوش از توانایی تحصیلی بالاتری برخوردارند، ولی به نظر می‌رسد که توانایی تحصیلی آنان برای رفع اضطراب و افسردگی کفايت نمی‌کند. چون بسیاری از دانش آموزانی که از استعداد تحصیلی فوق العاده‌ای برخوردارند، اغلب دچار تشویش روانی و ناسازگاری اجتماعی هستند (کاظمی حقیقی، ۱۳۷۷). در حالی که بررسی تعدادی از دانشمندان این افسانه را که تیز هوشی همراه با تعدادی از خصوصیات نامطلوب است، به کلی برهم زده است و بر عکس، این حقیقت اکنون آشکار شده است که کودکان تیز هوش در همه زمینه‌ها از قبیل هوش، وضع جسمانی، محبوبیت اجتماعی، پیشرفت تحصیلی، ثبات عاطفی و حتی امور اخلاقی سرآمد هستند (هلاهان^۱ و کافمن^{۱۱}، ۱۳۷۷).

همچنین گفته می‌شود که در اکثر مواقع از سوی همسالان خود به عنوان افرادی خودنما، پرادعا، لجوج و رویایی تلقی می‌شوند؛ آسیب‌پذیری فوق العاده زیادی در برابر انتقاد دیگران دارند، اغلب احساس می‌کنند که از سوی دیگران در ک نمی‌شوند و در نتیجه این مسئله منجر به گوشه‌گیری و نهایتاً از زوای آنها می‌گردد. گاهی از سوی همسالان مورد استهzaء قرار می‌گیرند و از

جانب بزرگسالان جدی گرفته نمی‌شوند (کلارک، ۱۹۸۳).

تأسیس سازمان ملی پژوهش استعدادهای درخشان در سال ۱۳۵۵ در ایران (اژه‌ای، ۱۳۷۵) و تشکیل گردهمایی‌ها و مجتمع مختلف که یکی از مجتمع هر دو سال یکبار تحت عنوان «جهانی کردن آموزش تیزهوشان» در کنادا تشکیل می‌شود (ربانی و فریدی، ۱۳۷۱)؛ همگی نشانه کانون توجه بودن تیزهوشان بوده و پژوهش حاضر می‌تواند آغازگر یک سلسله بررسی‌های گسترد و به کار بسته براساس روش تحولی دیمون و هارت جهت شناخت بیشتر و ارائه خدمات بهتر به آنان و در پیش‌گرفتن سیاستگذاری بهینه، برنامه‌ریزی دقیق و حرکت سازنده‌تر مسئولین و دست اندکاران مربوط باشد.

اهمیت پژوهش

ضرورت و اهمیت پژوهش می‌تواند از زوایا و ابعاد مختلف مورد بررسی و تأمل قرار گیرد از جمله ویژگی‌های خاص دوران نوجوانی از لحاظ انتقال به دوره‌ای متفاوت از زندگی، ورود به دنیای بلوغ و به منزله تولدی دیگر، آغاز مرحله عملیات صوری و تفکر انتزاعی یا فرضیه‌ای - قیاسی، خود محوری، تعمق و افزایش هوشیاری نسبت به خود و سعی در بوجود آوردن تعادل بین واقعیتها مربوط، استفاده از مکانیزمهای دفاعی در سطح گسترد، گذار از بحرانهای گوناگون، خودآگاهی، دوگانه‌گرایی روانی - جسمی، جدایی خویشن ذهنی از خویشن عینی، تعارض با هنجارها، انزوا، اسرارگرایی، حالات رویایی و عاشق پیشگی، میل به استقلال طلبی، احساس مذهبی و معرفت شناختی، زیبایی‌شناسی و طبیعت‌گرایی، قهرمان‌گرایی، خویشن معرفت شناختی، تفکر در باب تفکر، افتراق شناخت از ادراک، تثیت هویت و انسجام شخصیت که شناخت و آگاهی ویژه‌ای رامی طبلد و اکتساب زمینه‌های ادراک خود دو نتایج آن نقش تعیین کننده‌ای دارد (اسپیرنال و کولینز، ۱۹۹۵).

با این توصیف و بیان این نکته که علت بسیاری از مشکلاتی که نوجوان در زمینه سازگاری با آنها روبرو است ریشه در ادراک خود دارد، برای تبیین و توضیح این مسئله می‌توان به عوامل بسیاری اشاره کرد که از مهمترین آنها می‌توان به تغییر الگوهای روابط خانوادگی، تغییرات درونی نوجوان و به خصوص شکل‌گیری هویت و تأثیر محیط‌های تحصیلی، طبقه اجتماعی و هوش اشاره نمود. تحقیقات نشان می‌دهند که با ورود فرد به دوران نوجوانی، به منظور سازگار

شدن با توانایی‌ها و قابلیت‌های نوجوان، تغییرات بسیاری در الگوی ارتباطی و تعاملی وی به وجود می‌پیوندد (هال، ۱۹۸۰، نقل از دیمون و هارت، ۱۹۹۱).

با این مقدمه چون در زمینه ادراک خود افراد تیزهوش از دیدگاه تحولی پژوهشی انجام نشده است و در مدل تحولی دیمون و هارت ابعاد مختلف خود در گسترهای وسیع و زوایای گوناگون مورد بررسی قرار می‌گیرد، اگر ادراک خود نوجوانان تیزهوش متناسب با سطح تحولی آنها نباشد و استدلال آنها در مورد خود در سطحی پایین تراز سطح مورد انتظار برای سن آنها باشد، به وجود آمدن مشکلات روانی و ناسازگاری را می‌توان در آنان محتمل دانست. بدین سان در نظر گرفتن مدل فوق می‌تواند به ما کمک کند تا تحلیلی مشخص و مرتبط با سطوح تحول ادراک خود در مورد مشکلات روانی نوجوانان داشته باشیم و هر فتاری را در ارتباط با سطح تحولی ادراک خود نوجوانان مورد ارزیابی قرار دهیم. (همان منبع). پژوهش حاضر در این راستا و به منظور بررسی نیازها، تشخیص کمبودها و نارسانی‌ها و... براساس نوع برنامه‌ریزی، محتوى، ارائه خدمات ویژه جهت بازنگری‌های لازم، اتخاذ روش‌های آموزشی و پرورشی متفاوت و غنی‌سازی آن برای گروههای حاضر و به خصوص دانش‌آموزان تیزهوش انجام می‌گیرد.

از سوی دیگر، می‌توان بعد اقتصادی و جنبه‌های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی موضوع رانیز در نظر گرفت. سازمان ملی پژوهش استعدادهای درخشان (سمپاد)، به عنوان یکی از زیر مجموعه‌های وزارت آموزش و پرورش، دارای اساسنامه، بودجه، نیروی انسانی و مراکز ویژه و مستقل؛ پژوهش، سازماندهی و ساماندهی، برنامه‌ریزی، گزینش و تعلیم و تربیت دانش‌آموزان تیزهوش و مریان خاص خود را دارد و در جهت شکوفایی استعدادها و توانمندی‌های آنان برای پژوهش نیروهای بالقوه و سازنده و مؤثر فعالیت می‌کند. در بررسی حاضر، تأثیر خدمات ویژه این سازمان، اثر تعاملی محیط‌ها و مراکز مربوط بر سازه ادراک خود این قبیل دانش‌آموزان و ارزش سرمایه‌گذاری و جداسازی آنان را نیز می‌توان به عنوان یک بُعد این پژوهش در نظر گرفت.

در یک چشم انداز کلی، نتایج پژوهشی حاضر می‌تواند بستر مناسبی برای مطالعات گسترده‌تر با جهت‌گیری‌های تشخیصی، پیشگیری، برنامه‌ریزی، ارائه خدمات درمانی و بالینی و... را در پیش داشته باشد و ضرورت اهمیت بهداشت روانی را به عنوان یک عامل بازدارنده پیشنهاد نماید.

هدف پژوهش

هدف کلی پژوهش، بررسی تحول ادراک خود در دانش آموzan تیزهوش و عادی شهر تهران بوده است. برای این منظور تحول ادراک خود نزد دانش آموzan سال اول و سوم راهنمایی در هر گروه مقایسه شده‌اند. همچنین پژوهشگر با توجه به عنوان مطرح شده به مقایسه ادراک خود در دانش آموzan تیزهوش و عادی پرداخته است.

پرسش‌های پژوهش

با عنایت به اهداف تحقیق و کمبود سوابق پژوهشی، بررسی حاضر پی‌گیر پرسش‌هایی در بخش درون‌گروهی و برون‌گروهی به شرح زیر است:

- آیا ادراک خود در ابعاد و روان‌بنه‌های خود عینی و مؤلفه‌های خود ذهنی و سطوح تحولی آن نزد دانش آموzan عادی سال‌های اول و سوم راهنمایی متفاوت است؟
- آیا ابعاد مختلف ادراک خود از نظر سطوح تحولی بین دانش آموzan تیزهوش پایه‌های اول و سوم راهنمایی تفاوت دارد؟
- آیا ادراک خود در دانش آموzan تیزهوش و عادی سال اول راهنمایی در ابعاد خود عینی و خود ذهنی سطوح تحولی متفاوت است؟
- آیا بین ادراک خود در وجهه خود عینی و خود ذهنی و سطوح چهارگانه تحول آن نزد دانش آموzan عادی و تیزهوش پایه سوم راهنمایی تفاوتی وجود دارد؟

متغیرهای پژوهش

الف-متغیر مستقل (پیش‌بین): پایه تحصیلی در دو سطح اول و سوم راهنمایی مدرسه تیزهوشان و مدارس عادی. هوش در دو سطح دانش آموzan تیزهوش و عادی.

ب-متغیر وابسته (ملاک): «ادراک خود» در ابعاد خود عینی و خود ذهنی، خود عینی در روان‌بنه^۱ های فیزیکی، فعال، اجتماعی و روان‌شناختی و سطوح تحول در چهار سطح. خود ذهنی با سطوح چهارگانه تحول در مؤلفه‌های تمایز، تداوم و اختیار.

ج-متغیر کنترل: جنسیت.

تعاریف عملیاتی متغیرها

ادراک خود: در پژوهش حاضر؛ ادراک خود به وسیله مصاحبه بالینی دیمون و هارت، شامل هفت بخش اصلی و در برگیرنده خودعینی در چهار روانبند فیزیکی، فعل، اجتماعی و روانشناسی؛ و خود ذهنی در سه مؤلفه تمایز، تداوم و اختیار و هر یک در چهار سطح است که با روش بالینی پیاژه اجرا و سپس با دستورالعمل خاصی گذاری می‌شود، به دست می‌آید.

تیزهوش: در این تحقیق، دانش آموزان تیزهوش افرادی هستند که واجد توانش‌های ذهنی برجسته بوده و شامل کلیه دانش آموزان پایه‌های اول و سوم راهنمایی مدرسه علامه حلی تهران تحت ناظر سازمان ملی پرورش استعدادهای درخشان (سمپاد) که براساس معیارهای معینی پذیرفته شده، و در سال تحصیلی ۷۸-۷۹ در شهر تهران مشغول تحصیل بوده‌اند، می‌باشد.

دانش آموزان عادی: در مطالعه حاضر، منظور افرادی هستند که در یکی از مدارس دولتی منطقه شش تهران، در سال تحصیلی ۷۸-۷۹ در پایه اول و سوم راهنمایی شاغل به تحصیل بوده‌اند.

روش و جامعه آماری

پژوهش حاضر، از نوع توصیفی^{۱۳} (غیر آزمایشی) و پس رویدادی^{۱۴} (علی - مقایسه‌ای^{۱۵}) است و با توجه به موضوع پژوهش یعنی: مقایسه تحولی ادراک خود نزد دانش آموزان تیزهوش و عادی، پایه‌های اول و سوم راهنمایی؛ از دیدگاهی توصیفی - تحولی به بررسی ویژگی‌های (شناختی، عاطفی، رفتاری) گروه‌های مورد نظر پرداخته و در عین حال توالی رشد و تحول را در طول زمان بررسی می‌کند.

جامعه آماری^{۱۶} این پژوهش را کلیه دانش آموزان تیزهوش عادی پایه‌های اول و سوم راهنمایی مدارس پسرانه شهر تهران، که در مدارس دولتی و مراکز تحت پوشش سازمان ملی پرورش استعدادهای درخشان مشغول تحصیل هستند، تشکیل می‌دهند. روش نمونه‌گیری در پژوهش حاضر روش تصادفی می‌باشد.

به این ترتیب برای هر پایه تحصیلی شانزده دانش آموز و در هر یک از دو گروه تیزهوش و عادی سی و دو نفر و در مجموع با شصت و چهار دانش آموز عادی و تیزهوش براساس مشخصات و اطلاعات جدول ۱ مصاحبه بالینی ادراک خود که منطبق با معیارهای مورد نظر بوده و قابل قبول باشد، انجام گرفته است.

جدول ۱- مشخصات آزمودنی‌ها براساس تعداد، میانگین و انحراف معیار سن، معدل‌های تحصیلی سال قبل، نیمسال اول و نیمسال دوم پایه در چهار گروه.

گروه	مشخصهای شاخصها									
	تعداد	سن	سال قبل	معدل‌های تحصیلی	نیمسال اول	نیمسال دوم	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
اول عادی	۱۶	۱۱ سال و ۹ ماه	۱۷/۱۱	۲/۲۲	۱۴/۶۳	۲/۷۴	۱۵/۴۸	۲/۷۵	میانگین	انحراف معیار
اول تیزهوش	۱۶	۱۲ سال و ۱ ماه	۱۹/۹۰	۱	۱۸/۳۵	۰/۷۳	۱۸/۱۰	۱/۰۱	میانگین	انحراف معیار
سوم عادی	۱۶	۱۲ سال و ۷ ماه	۱۷/۰۱	۵ ماه	۱۵/۹۱	۲/۵۵	۱۶/۷۹	۲/۱۳	میانگین	انحراف معیار
سوم تیزهوش	۱۶	۱۳ سال و ۹ ماه	۱۸/۴۰	۷ ماه	۱۹/۳۰	۰/۴۶	۱۹/۲۴	۰/۴۸	میانگین	انحراف معیار

ابزارهای گردآوری داده‌ها

جمع آوری اطلاعات در پژوهش حاضر با استفاده از سوالات مصاحبه مدل تحولی ادراک خود دیمون و هارت و براساس روش بالینی پیازه انجام گرفته است. هر مصاحبه شامل هفت بخش اصلی است که چهار بخش مربوز به خود عینی و سه بخش به خود ذهنی اختصاص دارد. هر بخش مجموعه‌ای است از پرسش‌های اصلی یا هسته‌ای و با پرسش‌های محکی یا وارسی پی‌گیری می‌شود. پاسخ‌های ارائه شده بدون پی‌گیری پرسش‌های محکی، قابل بررسی و گذاری نیست (دیمون و هارت، ۱۹۹۱).

روش مصاحبه^{۱۷}، ابزاری است که امکان بررسی موضوع‌های پیچیده، پی‌گیری پاسخ‌ها یا پیدا کردن علل آن و اطمینان یافتن از درک سؤال از سوی آزمودنی را فراهم می‌سازد.

مراحل اجرای پژوهش

در این پژوهش، از روش مصاحبه نیمه سازمان یافته استفاده شد. در این نوع مصاحبه، سؤال‌ها از قبل طراحی شده و هدف کسب اطلاعات عمیق از مصاحبه شونده است. روش بالینی^{۱۸} پیازه در مصاحبه را می‌توان از انواع مصاحبه‌های نیمه سازمان یافته دانست. این روش با انعطاف پذیری، به تنظیم سؤال‌ها براساس پاسخ‌های احتمالی آزمودنی می‌پردازد.

روش اجرا کاملاً در چارچوب مصاحبه بالینی پیازه و مطابق با توصیف‌های داده شده توسط دیمون و هارت (۱۹۹۱)، بوده است. هر مصاحبه به طور متوسط چهل و یک دقیقه (اول عادی ۴۴ دقیقه، اول تیزهوش ۳۵ دقیقه، سوم عادی و تیزهوش ۴۲ دقیقه) وقت گرفته است. مراحل پژوهش حاضر در دو مرحله مقدماتی و اصلی انجام گرفت. پس از اجرا و انجام مصاحبه‌ها، گذ

گذاری محتوای آن بر مبنای مفهومی و ساختارهای تحولی (ابعاد درونی خود عینی و خود ذهنی و نیز سطوح سازمان یابی استدلال) انجام گرفت.

نتایج پژوهش

نتایج پژوهش با توجه به اهداف و پرسش‌های درون‌گروهی و بین‌گروهی به صورت آماری و مقایسه‌کمی و کیفی در ابعاد خود عینی و خود ذهنی، روان‌بنه‌ها و سطوح تحولی ارائه خواهد شد. پس از بررسی پاسخ هر آزمودنی در مصاحبه، نخست به تشخیص نوع پاسخ در چهار پرسش مربوط به خود عینی براساس معیارها و دستورالعمل مربوط در یکی از روان‌بنه‌های فیزیکی، فعال، اجتماعی و روان‌شناسی کُدگذاری شده و چانک‌ها (واحدهای اطلاعاتی) و سطوح تحولی چهارگانه آن مشخص گردید. پس از آن پاسخ به پرسش‌های خود ذهنی در ابعاد اختیار، تداوم و تمایز بررسی و سطوح تحولی آن معین و داده‌های هر گروه در جدول جداگانه‌ای آورده شد. سپس درصد واحدهای اطلاعاتی یا چانک‌های کُدگذاری شده در هر روان‌بنه برای چهار گروه محاسبه و منظور گردید، که نتایج آن در دو بخش به صورت پرسش‌های کلی درون‌گروهی و بین‌گروهی آورده می‌شود.

پرسش‌های درون‌گروهی (بررسی روند تحول):

- پرسش اول: آیا «ادراک خود» در ابعاد و روان‌بنه‌های «خود عینی» و مؤلفه‌های «خود ذهنی» و سطوح تحولی نزد دانش‌آموزان عادی سال‌های اول و سوم متفاوت است؟
- پرسش دوم: آیا ابعاد مختلف «ادراک خود» از نظر سطوح تحولی بین دانش‌آموزان تیزهوش پایه‌های اول و سوم متفاوت است؟

نتایج توصیفی روان‌بنه‌های خود عینی و مؤلفه‌های خود ذهنی: برای بررسی روند تحول ادراک خود در بین گروههای چهارگانه و نشان دادن بهتر تفاوت‌ها، درصد چانک‌های کُدگذاری شده در روان‌بنه‌ها برای چهار گروه در روان‌بنه خود عینی و مؤلفه‌های خود ذهنی در جدول ۲ به تفکیک گروه ارایه شده است. مقایسه روان‌بنه خود عینی در جدول ۳ و نمودار ۱ و همچنین درصد چانک‌های نمره گذاری شده در مؤلفه‌های خود ذهنی در چهار گروه در جدول ۴ آورده شده است.

جدول ۲- توزیع درصد چانکهای ابعاد «ادراک خود» در پایه‌های اول و سوم عادی و تیزهوش

خودذهنی			خودعینی					ابعاد		
تمایز	تدامون	اختیار	روانشناختی	اجتماعی	فعال	فیزیکی	روان بنه	روان بنه	روان بنه	سطح
۱۲	۵۰	۱۸	۴۳	۲۶	۴۵	۲۵	۴	پایه اول	عادی	
۶۳	۴۳	۵۶	۴۹	۵۴	۴۲	۵۰	۳			
۲۵	۷	۱۹	۸	۲۰	۱۳	۲۵	۲			
۰	۰	۷	۰	۰	۰	۰	۱			
۲۶	۵۷	۱۹	۳۳	۲۳	۵۴	۲۵	۴			
۶۲	۳۷	۷۵	۶۰	۶۵	۳۷	۵۰	۳			
۱۲	۶	۶	۷	۱۲	۹	۲۵	۲			
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱			
۶	۵۲	۱۲	۳۹	۲۴	۲۵	۴۴	۴	پایه اول	تیز هوش	
۸۱	۲۵	۶۹	۵۶	۵۶	۵۸	۲۵	۳			
۱۳	۱۳	۱۹	۱۳	۲۰	۱۷	۳۱	۲			
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱			
۳۱	۹۴	۵۶	۶۱	۵۲	۷۸	۱۰۰	۴			
۶۹	۶	۴۴	۳۸	۴۸	۲۲	۰	۳			
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲			
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱			

براساس جدول ۲ مشخص است که گروه پایه اول عادی بیشترین درصد چانکهای را به ترتیب در روان بنه‌های اجتماعی، فیزیکی، روانشناختی خود عینی و تمایز و اختیار و تدامون خود ذهنی داشته و تمرکز چانک‌ها نیز در سطح سه می‌باشد. البته تفاوت اندک درصد چانک‌های فعال و روانشناختی و تمایز که در سطح چهار تجمع یافته‌اند، قابل توجه است.

همانطور در گروه پایه سوم عادی، در خود عینی، تجمع درصد چانک‌ها در سطح سه به ترتیب در روان بنه‌های اجتماعی، روانشناختی فیزیکی و فعال و در خود ذهنی مؤلفه‌های اختیار و تمایز تمرکز بیشتر داشته و در عین حال، درصد چانک‌های روان‌بنة فعال خود عینی و تدامون خود ذهنی در

سطح چهار نیز قابل ملاحظه است.

با توجه به داده‌های جدول ۲، مشاهده می‌شود که در عین وجود اشتراک در بین دو گروه از لحاظ تمرکز سطوح تحولی در سطح سه و تا حدی سطح چهار، تفاوت قابل ملاحظه‌ای در درصد چانک‌های اجتماعی، روانشناختی و اختیار دو گروه و حرکت به سطوح تحولی بالاتر در گروه عادی پایه سوم می‌تواند از شواهد تأیید روند تحولی ادراک خود باشد.

براساس این جدول مشخص است که گروه پایه اول تیزهوش بیشترین درصد چانک‌ها، در سطح سه و روان بنه فعال و به طور مساوی در روان بنه‌های اجتماعی و روانشناختی خود عینی و تمایز و اختیار خود عینی داشته و درصد چانک بعد تداوم در سطح چهار نیز قابل ملاحظه است. در پایه سوم تیزهوش بیشترین درصد چانک‌ها در سطح چهار و به ترتیب در روان بنه‌های فیزیکی، فعال، روانشناختی و اجتماعی در خود عینی و تداوم اختیار در خود ذهنی بوده و تجمع درصد چانک‌ها در سطح سه و چهار می‌باشد. در ضمن درصد چانک مؤلفه تمایز در سطح سه نیز بالاترین رقم در میان سطح را به خود اختصاص داده است.

ملاحظه و مقایسه ارقام این قسمت جدول گویا و تأیید صریح روند تحولی ادراک خود در دو گروه است.

پرسش‌های بین گروهی

● پرسش سوم: آیا «ادراک خود» نزد دانش آموزان تیزهوش و عادی سال اول راهنمایی در ابعاد «خود عینی» و «خود ذهنی» و سطوح تحولی متفاوت است؟

● پرسش چهارم: آیا بین «ادراک خود» در وجود «خود عینی» و «خود ذهنی» و سطوح چهارگانه آن نزد دانش آموزان عادی و تیزهوش سوم راهنمایی تفاوتی وجود دارد؟
نتایج توصیفی روان‌بنه‌های خود عینی و ابعاد خود ذهنی گروه‌ها با مراجعته به درصد چانک‌های نمره گذاری شده در جدول ۲ (پایه اول عادی و پایه اول تیزهوش) و بیشترین تفاوت در مؤلفه‌های تمایز و اختیار در خود ذهنی و روان‌بنه‌های فعال، اجتماعی و روانشناختی در خود عینی به نفع پایه اول تیزهوش است. افزون بر آن در ابعاد فیزیکی و تداوم، آزمودنی‌های تیزهوش در سطح چهارم برتری داشته و در بقیه موارد درصد سطوح چهارم به نفع گروه اول عادی مشاهده می‌شود. در پاسخ به پرسش چهارم، داده‌های جدول ۲ بسیار گویا بوده و بیشترین تفاوت، به ترتیب در خود عینی و خود ذهنی دو گروه پایه سوم عادی و تیزهوش دیده می‌شود. با ذکر

این نکته که تجمع درصد چانکهای تیزهوشان بیشتر در سطح چهار، ولی در سوم عادی به ترتیب و در سطوح سوم، چهارم و دوم پراکنده است. در ادامه، برای وضوح بیشتر این روند تحولی و مقایسه تفاوت گروه‌ها، جداول تکمیلی ۳ (روان‌بنه‌های خود عینی گروه‌ها)، ۴ (مؤلفه‌های خود ذهنی گروه‌ها)، به همراه نمودار ۱ مربوط به خود عینی آورده می‌شود.

جدول ۳- درصد چانک‌های نمره گذاری شده روان‌بنه‌های خود عینی در گروه‌های چهارگانه

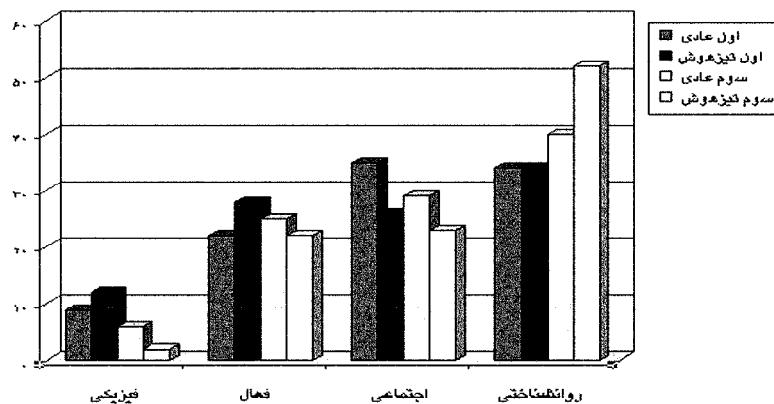
روان‌بنه				گروه
روانشناختی	اجتماعی	فعال	فیزیکی	
۳۴	۳۵	۲۲	۹	پایه اول عادی
۳۴	۲۶	۲۸	۱۲	پایه اول تیزهوش
۴۰	۲۹	۲۵	۶	پایه سوم عادی
۵۲	۲۳	۲۲	۲	پایه سوم تیزهوش

چنانکه جدول ۳ نشان می‌دهد، درصد چانک‌های روان‌بنه‌های فیزیکی و اجتماعی از پایه‌های اول به پایه‌های سوم کاهش یافته و در روان‌بنه روانشناختی افزایش چشمگیری را نشان می‌دهد. در مجموع درصد چانک‌های روان‌بنه اجتماعی در گروه‌های عادی بیشتر و قابل ملاحظه بوده و بالاترین تفاوت مربوط به روان‌بنه روانشناختی پایه‌های سوم در مقایسه بین گروهی به نفع تیزهوشان است.

جدول ۴- درصد چانک‌های نمره گذاری شده در مؤلفه‌های خود ذهنی گروه‌های چهارگانه

خود ذهنی															مؤلفه‌ها
تمایز				تداوم				اختبار							سطح
G ₃	N ₃	G ₁	N ₁	G ₃	N ₃	G ₁	N ₁	G ₃	N ₃	G ₁	N ₁	S	سطح		
۱۹	۸	۲	۶	۳۱	۱۹	۲۱	۱۷	۱۱	۴	۶	۶	۴			
۱۵	۲۱	۱۹	۲۱	۲	۱۲	۸	۱۵	۲۳	۲۵	۲۳	۱۹	۳			
۰	۴	۴	۸	۰	۲	۴	۲	۰	۲	۶	۶	۲			
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲	۱			
اول عادی N ₁				سوم عادی N ₃				اول تیزهوش G ₃				سوم تیزهوش G ₁			

همانطور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود درصد چانک‌های مؤلفه‌های خود ذهنی و مقایسه درون‌گروهی تفاوت‌هایی را نشان می‌دهد و این تفاوت در بالاترین درصد، مربوط به بعد تمایز و تداوم پایه سوم تیزهوش نسبت به اول تیزهوش است. در مقایسه بین گروهی، پایه‌های اول عادی و تیزهوشان تفاوت اندکی را در درصد چانک‌ها داشته، ولی این تفاوت در بین پایه‌های سوم عادی و تیزهوش آشکارتر است.

نمودار ۱- درصد چانک های نمره گذاری شده در هر یک از روان بنه های خود عینی براساس داده های جدول ۳

نتایج آماری تحلیل واریانس تک متغیری (ANOVA) در روان بنه های خود عینی برای بررسی دقیق و مقایسه روان بنه های خود عینی (فیزیکی، فعال، اجتماعی و روانشناختی) در چهار گروه تحلیل واریانس تک متغیری در مورد درصد چانک های نمره گذاری شده برای هر یک از روان بنه ها انجام شد. (جدول ۵)

جدول ۵- میانگین و انحراف استاندارد روان بنه های خود عینی، سطوح تحولی خود عینی و مؤلفه های خود ذهنی به تفکیک چهار گروه

		سوم تیزهوش		سوم عادی		اول تیزهوش		اول عادی		متغیر	گروه	ابعاد
انحراف استاندارد	میانگین											
۱/۳۶	۰/۰۵	۱/۰۵۵	۱/۰۴۳	۱/۰۶۶	۱/۰۹۶	۱/۰۶۰	۱/۰۴۷	خود عینی	فیزیکی	خود عینی	سطوح تحولی	میانگین موزون بهترین سطح بیشترین سطح
۱/۳۳	۳/۰۳۰	۱/۰۲۹	۳/۰۱۳	۱/۰۳۷	۲/۰۴۷	۰/۰۹۶	۳/۰۱۵					
۱/۰۲۷	۳/۰۱۲	۰/۰۵۸	۳/۰۰۴	۱/۰۷۱	۲/۰۷۱	۰/۰۵۶	۲/۰۹۱					
۰/۰۹۵	۳/۰۴۰	۰/۰۴۱	۳/۰۱۶	۰/۰۹۰	۲/۰۸۶	۰/۰۵۸	۳/۰۱۱					
۰/۰۲۵	۳/۰۶۱	۰/۰۳۱	۳/۰۱۹	۰/۰۴۸	۳/۰۰۶	۰/۰۴۷	۳/۰۱۶	خود ذهنی	تباذ	خود ذهنی	تداوم اختیار	خود ذهنی
۰	۴	۰/۰۳۴	۳/۰۸۷	۰/۰۵۰	۳/۰۶۴	۰/۰۴۴	۳/۰۷۵					
۴۸	۳/۰۶۹	۰/۰۵۷	۳/۰۲۵	۰/۰۴۵	۳/۰۲۴	۰/۰۶۵	۳/۰۱۸					
۰/۰۵۰	۳/۰۶۲	۰/۰۵۴	۳/۰۱۹	۰/۰۵۷	۳/۰۰۶	۰/۰۵۷	۲/۰۹۴	خود ذهنی	تداوم اختیار	خود ذهنی	خود ذهنی	خود ذهنی
۰/۰۳۴	۳/۰۸۸	۰/۰۶۳	۳/۰۵۰	۰/۰۷۳	۳/۰۴۳	۰/۰۶۳	۳/۰۴۳					
۰/۰۴۸	۳/۰۱۳	۰/۰۵۰	۳/۰۱۲	۰/۰۵۲	۳	۰/۰۸۰	۲/۰۷۷					

بحث و نتیجه‌گیری

○ به طور کلی یافته‌های توصیفی این پژوهش حاکی از تأیید روند تحول ادراک خود است که در مقایسه‌های درون گروهی و بین گروهی آشکار می‌شود. این حرکت تحولی در گروه تیزهوشان بارزتر و سریع‌تر و منسجم‌تر انجام گرفته، که می‌توان این سرعت و انسجام در روند تحول را به میزان‌هوش و نوع تربیت و آموزش آنان نسبت داد. تحول روان‌بنه اجتماعی خود عینی در هر دو گروه عادی و تیزهوش روند معکوس نشان داد: دلایل اجتماعی این وارونگی را می‌توان تأثیر طبقه اجتماعی، انتظارات اولیاء و مریان، آثار و نشانه‌های ورود به دوران بلوغ و شدت آن را در گروه سوم تیزهوش می‌توان در حجم زیاد درسها و فشردگی کلاس‌های درس و آزمایشگاه، وجود رقابت‌ها و مسابقات مختلف، عدم تنوع فعالیت‌های فوق برنامه و تفریحی آنان جستجو کرد. این دسته از یافته‌های پژوهش حاضر با نتایج بررسی هارت و ادلشتین (۱۹۹۲)، که تأثیر طبقه اجتماعی و رتبه بندی معلمان از نظر هوشی را یادآور می‌شود؛ و همچنین یافته‌های هارت و فیگی (۱۹۹۵)، که بیانگر تأثیر و نقش مهم والدین و سرمشق‌گیری نوجوانان در همانندسازی با انتظارات و ایده آله‌ها و الگوها می‌باشد، مطابقت دارد اما با نتایج گزارش شده توسط رمضانی فرانی (۱۳۷۶)، حاکی از این که آزمودنی‌های هر سه گروه مورد بررسی او برای توصیف خودشان به طور فزاینده‌ای از روان‌بنه‌های اجتماعی استفاده کرده‌اند ناهمخوان است.

○ در بخش یافته‌های کمی، از مجموع نتایج چنین استنباط می‌شود که تفاوت‌ها بیشتر در سطوح استدلال است و نه در صد مقولات در خود - روان‌بنه‌های فیزیکی، فعل، اجتماعی و روان‌شناختی و مؤلفه‌های تداوم و تمایز و اختیار در خود ذهنی. ولی به طور کلی و علیرغم فاصله سنی کم و نزدیکی پایه‌های تحصیلی گروهها و دانش‌آموzan در بررسی حاضر، حرکتی از مقولات محسوس و ملموس و قابل روئیت به سوی مقولات انتزاعی و روان‌شناختی در هر دو گروه عادی و تیزهوش از پایه‌های اول به سوم به صورت بارز مشاهده شده است که این روند، با نظر برخی از روانشناسان و یافته‌های آنها، مانند هارت (۱۹۸۸)، رزنبرگ (۱۹۷۵)، شیولسون (۱۹۸۶)، رمضانی فرانی (۱۳۷۶)، خامسان (۱۳۷۴)، و امینی بزدی (۱۳۷۳)، که به روند تحولی در ادراک خود و تغییر آن همراه با افزایش سن معتقدند و حرکت از سطح به عمق (فلالو، ۱۳۷۷)، سطوح انتزاع (هارت، ۱۹۸۸) و در سطح مدرج (مونت میر، ۱۹۷۷؛ نقل از محسنی، ۱۳۷۵)، همسو است؛ از نظر دیمون و هارت (۱۹۹۱)، این موارد ضابطه‌های کافی برای اثبات رویداد

حرکت‌های واقعی تحول نیست و به همین دلیل آنان با الگوگیری از نظریه تحولی - ساختاری پیازه و استناد به پژوهش‌های مختلف نشان دادند که میان سن و سطوح استدلال همبستگی‌های مثبت و قوی وجود دارد. این روند تحولی در سطوح استدلال به صورت مشخص و چشمگیری در یافته‌های پژوهش حاضر مورد تأیید قرار گرفته است. این حرکت تحولی، هم در مقایسه درون‌گروهی (بین‌گروههای پایه اول و سوم تیزهوش) و هم در مقایسه بین‌گروهی (گروههای پایه سوم عادی و تیزهوش) مشاهده گردید. بازترین حرکت در روند تحول و عمده‌ترین تفاوت بین تیزهوشان و گروه سوم تیزهوش دیده شد. این حرکت سریع، موقعیت بهتر و برتر، وحدت و انسجام یافتنی کلیه وجوه ادراک خود در آزمودنی‌های گروه سوم تیزهوش چنانکه گفته شد، می‌تواند براساس عملکرد و اثربخشی برنامه‌ها و روش‌های آموزشی و پرورشی ویژه مراکز تحت پوشش سازمان ملی پژوهش استعدادهای درخشان (سمپاد) و توانمندی‌های خاص این قبیل دانش آموزان قابل تفسیر باشد، زیرا چنین تسریعی در روند حرکت تحولی گروههای عادی مشاهده نشده است.

- نتایج به دست آمده در سطوح سازمان پایی و روند تحول ادراک خودعینی در پژوهش حاضر با مبانی نظری مدل دیمون و هارت (۱۹۹۱) و نتایج بررسی آنان با نوجوانان پرتوئیکو و آمریکا، یافته مارکوس و کیتایاما (۱۹۹۱) و نظر ماسن و همکاران (۱۳۷۸) در مورد فرهنگ‌های آسیایی؛ و یافته‌های رمضانی فرانی (۱۳۷۶)، اسیر سیانس (۱۳۷۶) و خامسان (۱۳۷۴)، در ایران مطابقت دارد. البته در مقایسه‌های بین فرهنگی با توجه به یافته‌های این پژوهش، گروه عادی پرتوئیکویی و فرهنگ آسیایی؛ و گروه تیزهوش با گروه عادی آمریکایی همخوانی بیشتری وجود دارد. آزمودنی‌های عادی خود را در قالب ویژگی‌های زمینه و در درون شبکه‌ای تنگ از ارتباط‌های اجتماعی توصیف می‌کنند و بر ارتباط بنیادی افراد با یکدیگر و وابستگی با آنان، واکنش سایر افراد و هماهنگی با جامعه تأکید بیشتری دارند؛ در حالیکه آزمودنی‌های تیزهوش بر نوعی مستقل بودن، توجه به استنادهای یگانه درونی و فردی، گرایش به اعمال رقابتی، انگیزه پیشرفت و نوآوری تأکید داشته و خود را معمولاً جدا از زمینه یا بوم تعریف و توصیف کردنند.
- یافته‌ها و گزارش‌های مردم‌شناسی (لوکا^{۱۰} و همکاران، ۱۹۸۵؛ نقل از محسنی، ۱۳۷۵)، نشان می‌دهند بزرگترین و گسترده‌ترین تفاوت‌های فرهنگی در مورد ادراک از شخص مربوط به ادراک از استقلال در برابر وابسته‌های درونی است. در بیان روشن‌تر، شیوه‌های توصیف خصیصه‌های شخص در فرهنگ غرب متمایز از فرهنگ‌های قبیله‌ای و شرقی است.

- تفاوت معنی دار در بیشترین سطح (نما) در مقایسه های درون گروهی نیز نشانه ای از حرکت تحولی واقعی در سطوح سازمان یابی استدلال است. چنان که گفته شد سطوح تحولی نشان دهنده نوعی سازمان دهی اطلاعات ذهنی است که می تواند براساس سادگی و پیچیدگی نوع فرهنگ و وضعیت اجتماعی و اقتصادی جوامع با تأثیر یا سرعت انجام گیرد. قرار گرفتن گروه سوم تیز هوش در موقعیت بهتر از لحاظ سطوح در مدت زمان اندک و از پایه اول به سوم راهنمایی از یک سو و برتری نسبت به سوم عادی را از سوی دیگر می توان به تیز هوشی، تربیت و آموزش آنان نسبت داد؛ با این توضیح که «سطح نما» ارتباط نزدیکی با تحول شناختی دارد براساس دیدگاه های شناختی و تحولی پیرامون تحول شناخت و در نظریه روانشناسانی چون پیازه، پیازه گراهای نوین و یافته های مورد اشاره در پیشینه، روند تحولی در تمام افراد و فرهنگ های مختلف تقریباً یکسان است و در رسیدن افراد به سطوح و براساس بافت یا زمینه های ساختاری آن جامعه، تربیت خانوادگی و انتظارات اولیاء، تحصیلات، هوش و علاقه تأثیری دیده می شود. در این قبیل موارد و فرآیندهای متعدد انتقال فرهنگی از نظر دیمون و هارت (۱۹۹۱)، روی شکل گیری تصور و برداشت افراد از خود اثر می گذارد.
- یافته های پژوهش در مؤلفه تمایز که تفاوت معنی داری را در مقایسه درون گروهی میان دو گروه اول و سوم تیز هوش نشان داده است، می تواند نشانه رشد شناختی سریع و تأثیر آموزه های ویژه مرکز سپید باشد. دانش آموزان پایه سوم تیز هوش نسبت به دانش آموزان گروه های دیگر با سرعت بیشتری به انسجام فکری و وحدت و یکپارچگی در ادراک خود و هویت شخصی نایل می گردند. بررسی دلایل این تسریع و توفیق ارزش نده می تواند رهنمودهای روشی بخشی برای بازنگری های تربیتی و برنامه ریزی مشابه و متناسب با گروه های پیش رو داشته باشد.
- یافته های کیفی ابعاد مختلف ادراک خود در گروه های مورد بررسی به عنوان یک روش متداول در مطالعات تحولی به طور مفصل بیان شد که مجلمل آن عبارت است از اینکه: با توجه به قرار داشتن تمام آزمودنی ها در آستانه دوره تفکر انتزاعی و کم بودن فاصله و پایه های مورد بررسی، تفاوت میان گروه ها بیشتر در درون سطوح است و نه در بین سطوح. به بیانی دیگر، سطوح سازمان یابی و روند آن یکسان است؛ ولی در درون سطوح، در نوع استدلال برای پاسخ به پرسش محکی و در چگونگی قالب های کلامی و بیان توصیفی، تفاوت هایی دیده می شود. در مجموع، آزمودنی های عادی خود را از دیده دیگران و در قالب ویژگی های اجتماعی و عام

توصیف کردند و افراد تیزهوش از دیدگاه و منظر خودشان و علایق و برتری در برخی زمینه‌ها و مفاهیم خاص و انتزاعی؛ گروه عادی درباره خودش دید و نگرشی تقریباً خشنی دارد و بیشتر وابسته به دیگران و پیرو است، اما گروه تیزهوش درباره خودش دارای دیدگاهی مشت است که در آن، حرکت‌های هدفمند و روشن و بالنده دیده می‌شود. دانش آموزان عادی بیشتر دارای تفکر همگرا بوده و در صدد بهبود موقعیت کنونی یا رفع مشکلات خودشان هستند ولی دانش آموزان تیزهوش با استفاده از نوعی تفکر واگرا در جهت نوعی حرکت، پیشرفت، تنوع، تکاپو و کسب تجربه و موقعیت‌های جدید هستند؛ آزمودنی‌های عادی بیشتر در ارتباط با مسایل روزمره و عینی و یا رهایی از محدودیت‌ها و خواسته‌های برآورده نشده فکر می‌کنند، اما آزمودنی‌های تیزهوش اکثرآ در وادی تفکر صوری، انجام امور خلاق و آرزوها و آمال و بلندپروازی سیر می‌کنند، نگرش آزمودنیهای عادی بیشتر در قالب مفاهیم اجتماعی، تعاون، نوع دوستی و برقراری عدالت، مشارکت و همراهی با دیگران است و دیدگاه تیزهوشان بیشتر به صورت تفرقه و تمایز و نوعی حس برتری طلبی، رقابت و کسب تجارب و راههای جدید و جهانی و حرکت به سوی یک زندگی ایده‌آلی است. گروه عادی خود را در قالب‌های کلامی منفرد و مجرزاً توصیف می‌کند و گروه تیزهوش با مجموعه‌ای از مفاهیم ترکیبی، بدیع و خلاق.

○ ○ ○

یادداشت‌ها

1- Self	2- Self-understanding
3- Socrates	4- Daniels, M.
5- Hilgard, E. R.	6- Bower, G. H.
7- James, W.	8- Me-Self
9- I-self	10- Hallahan, D. P.
11- Kauffman, J. M.	12- Schema
13- Descriptive	14- Expost facto
15- Causal-comparative research	16- Population
17- Interview	18- Chlinal method
19- Locca, B. H.	

منابع

- اژه‌ای، جواد (۱۳۷۵). گزینش تیزهوش در قبیل و بعد از انقلاب. مجله استعدادهای درخشان. سال ششم، شماره ۱.
- اسیرسیانس، روبرت (۱۳۷۶). بررسی رابطه ادراک خود با قضایت اخلاقی و رفتار اخلاقی در نوجوانان عادی و بزهکار. پایان نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده. دانشگاه تهران.
- امینی بزدی، سید امیر (۱۳۷۳). بررسی مفهوم خود نزد پسران و دختران در آغاز و پایان نوجوانی. پایان نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده. دانشگاه تهران.
- باقری، حسرو، (۱۳۷۷). مبانی شیوه‌های تربیت اخلاقی. تهران: مرکز چاپ و نشر سازمان تبلیغات اسلامی.
- خامسان، احمد (۱۳۷۴). بررسی مقایسه ادراک خود در زمینه تحولی و سلامت روانی. پایان نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده. دانشگاه تهران.
- دانیلر، مایکل (۱۳۷۷). خودشناسی با روش یونگ. ترجمه اسماعیل فصیح. تهران: نشر فاخته.
- رباني، الهمه؛ فریدی، اختر (۱۳۷۱). جهانی کردن آموزش تیزهوش. مجله استعدادهای درخشان. سال اول. شماره ۲.
- رمضانی فرانی، عباس (۱۳۷۶). شناسایی و مقایسه تحولی ادراک خود در اختلالات افسردگی خوبی و وسوس فکری - عملی. پایان نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده. انتستیتو روایتیزشکی تهران.
- طالب زاده، حمید (۱۳۷۹). فلسفه عمومی. تهران: شرکت ابرانچاپ.
- فلاول، جان اچ (۱۳۷۷). رشد شناختی. ترجمه فرهاد ماهر. تهران: انتشارات رشد. (۱۹۸۸).
- کاظمی حقیقی، ناصرالدین (۱۳۷۷). خوبواری و سازگاری تیزهوش. مجله استعدادهای درخشان. سال هفتم، شماره ۲.
- ماسن، هپ؛ کیگان، ج. هوستون، آ. ک؛ وی کانجر، ج. ج. (۱۳۷۸). رشد و شخصیت کودک. ترجمه مهشید یاسایی. تهران: نشر مرکز.
- محسنی، نیکچهره (۱۳۷۵). ادراک خود از کودکی تا بزرگسالی. تهران: انتشارات بعثت.
- هالان، دانیل بی، کافمن، جیمز. ام (۱۳۷۷). کودکان استثنایی: مقدمه‌ای بر آموزش‌های ویژه. ترجمه مجتبی جوادیان. مشهد: آستان قدس رضوی.
- هیلگارد، ارنست؛ باور، گوردن (۱۳۷۱). نظریه‌های یادگیری (جلد اول) ترجمه محمدتقی براهنی. تهران: مرکز نشر دانشگاهی.
- Clark, B. (1983). *Growing up Gifted*. Columbus, Ohio: Merrill Publishing Company.
- Damon, W. & Hart, D. (1991). *Self-Understanding in child and adolescence*. Canada: Cambridge Univesity Press.
- Hart, D. & Edelstein, W. (1992). The relationship of self-understanding in childhood to social class, community type, and teacher-rated intellectual and social competence. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 23, 353-365.
- Hart, D. & Fegley, S. (1994). Prosocial behavior and caring in adolescence: Relations to self-understanding and social. *Child Development*, 66, 1346-1359.

- Harter, S. (1988). Developmental and dynamic changes in the nature of the self-concept: Implications for child psychotherapy. In: *Cognitive Development and Child Psychotherapy*. NewYork: Plenum Press.
- Markus, H. R. & Kitayama, S. (1991). Culture and the self: implications for cognitions, emotion and motivation. *Psychological Review*, 98, 224-53.
- Marsh. H. W. (1989). Age and sex effect in Multiple Dimentions of Self-Concept: Adolescence to early adulthood. *Journal of Educational Psychology*, 81, 412-430.
- Rosenberg, M. (1975). *Society and the adolescent self-image*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Shavelson, R. J. & Byrne, B. M. (1986). The structure of adolescence of self concept. *Journal of Educational Psychology*, 78, 476-481.
- Sprinthall, N. A. & Collins, W. A. (1995). *Adolescent Psychology: A. Developmental View*. U.S.A. : McGrau-Hill.

